

Zlatá kniha bájok
BEDÁR A BOHÁČ

Chudobný obuvník a bohatý obchodník boli susedia. Obuvník mal vo svojom dome aj dielňu. Keď opravoval topánky, veselo si spieval. Nikdy nezamykal okná a dvere svojho domu. Večer sa pomodlil a šiel spať. Spal dobre celú noc.

Bohatý obchodník videl, že jeho sused je stále veselý. Vedel, že ho nič netrápi. Ale boháč sa trápil stále. Nevedel sa ani smiať, ani spievať. Každý večer starostlivo zamykal všetky dvere a okná na svojom dome. Nikdy pokojne nespal, stále mal strach o svoje bohatstvo.

Jedného dňa pozval boháč obuvníka k sebe domov. Dal mu päťtisíc zlatých a povedal: „Nepotrebujem tie peniaze. Zober si ich. Sú tvoje.“

Obuvník bol spočiatku šťastný, že dostal peniaze, ale čoskoro sa začal o ne strachovať. Po prvý raz pozatváral okná a dvere svojho domu hasprou. V noci sa niekoľkokrát zobudil, aby sa uistil, že peniaze sú v bezpečí.

Hneď na druhý deň sa pobral do boháčovho domu a so zopnutými rukami ho prosil: „Pane, vezmi si, prosím, naspäť svoje peniaze. Len tak sa mi vrátia moje veselé pesničky a zdravý spánok.“

Poučenie: Bohatstvo neprináša vždy len šťastie

Anton Marec

* ZMIZNUTÉ PLIESKO POD KRIVÁŇOM

Na brehu plesa, ktoré sa jagá pod strmými zrázmi Kriváňa, žil kedysi dávno haviar. Hoci kotal od svitu do mrku, nedarilo sa mu. Už chcel všetko nechať tak a vrátiť sa do rodnej dediny, keď jedného dňa zbadal neďaleko svojej koliby vílu.

Pristúpil k nej, oslovil ju, víla sa naňho usmiala...

Porozumeli si, zapáčili sa jeden druhému a do roka bola svadba. Neprešiel druhý a mladým sa narodila dcéra. Pretože prišla na svet v čase, keď sú tatranské lúky obsypané kvetmi, dali jej meno Kvetuška. Dievča rástlo ako z vody, čoskoro z nej bola krásavica na pohľadanie. Aj rodina si žila spokojne. Hoci toho veľa nemali, stačilo im. Ale jedného dňa navštívila kolibu na brehu plesa poludnica a rodina prišla o otca.

Keď ho pochovali, povedala matka dcérke:

– Dievka moja, cítim, že sa čoskoro pominiem aj ja. No ešte predtým by som ti chcela vyjaviť tajomstvo vrchu, pod ktorým žijeme.

A zaviedla ju pod vrchol Kriváňa.

Tam odvalila mohutnú skalú a ukázala jej jaskyňu, kde uprostred svietilo blankytné jazierko.

– Čokoľvek namočíš do tohto plieska, premení sa na zlato. Nikdy ho však nevyberaj holými rukami! Tu máš zázračný prútik, ním si pomáhaj!

Len čo to matka dopovedala, začala sa rozplývať a čoskoro zmizla načisto. Darmo Kvetuška plakala, darmo volala, viac svoju matku nevidela. Ostala v kolibe pri plese sama. Tak veľmi smútila za dobrými rodičmi, že sa jedného dňa pobrala a začala sa túlať po Tatrách. Raz ju v ktorejosi doline vystriehla Kikimora, najhoršia tatranská bosorka a ježibaba, a odvliekla dievča do svojej jaskyne.